

«Na hrbtu ima David Kadunc camelback, v njem največkrat alpski čaj z medom, proti koncu križevih potov je najdragocenejša kokakola. Sicer pa preprosta kmečka hrana. Ob petem, morda šestem prihodu na Primoža je v gostilnici pohamsal pol pečenice, pozneje čokolado. Na vztrajnostnicah najraje uživa sendviče s pršutom, pa palačinke z nutello.»

Nedelo, 22. maja 2011

zapelji me

25

Je vse in je nič, je človek, ki rad teče. V naravi.

pozneje čokolado. Na vztrajnostnih preizkušnjah najraje uživa sendviče s pršutom, pa palačinke z nutello, lani je gorsko Trans Slovenijo pretekel na kokosove kroglice. Poleg gorske je za njim tudi zimski različica. Vsak tretji kolesarski rekreativec je prehranjevalno do sebe bistveno krutejši od Davida Kadunca.

Še manj razumljivo vse skupaj postane, če vemo, da je David manj kot sto ur pred primoževanjem opravil trekking Vsi škočjeloški hribi, 6500 višincev, malo manj kot 100 kilometrov, v 24 urah. Bi človek rekel, da je mladenič telesno in vzvišeneje kar pripravljen. Le čemu?

Ker ga konec junija čaka ultramaratonski gorski Roland Garros,

če ne Wimbledon, no, ena od štirih 100-miljskih (160 kilometrov) dirk, ki v ZDA sestavljajo veliki slam, Western States Endurance Run (100). To je gorski ultramaraton, iz prvih nog popisan v knjigi Deana Karnazes, če verjamete, (nekoč) 27. najplivnejšega človeka na svetu, neustavljivega tekača, čigar knjigo Ultramaratonec imamo prevedeno v materinščino. Mimogrede, o Karnazesu, četudi je napihovalec in medijska zvezda, David pravi, da je njegova knjiga motivacijska bomba.

Sierra Nevada, Kalifornija. Nekoč so bile poti zlatokopov, nato so preizkusili, ali je mogoče na konju v 24 urah prejezditi 100 milj. Torej, bila je dirka za konje. Pa se neki jezdec

domisli, da bi razjahal in okušal na svojih nogah. Zmogel je. Za nas, ki nič ne razumemo, je iz dirke za konje nastala, malo heca, kan' da, za bedake in konje.

David bo prvi Slovenec v peklu s 5500 metri vzpona, 7000 spusta, 161 kilometrov. Pa saj to je pol manj višincev kot na Primoža. »Kje je keč?« sem trapast. Poleg višinske razlike te cuza višina, do približno 2800 metrov gre, sneg, letos ga je menda obilo, nizke temperature, v soteskah pa skok na plus 40, prečkanje rek in rečic, mokra oblačila in copati, žulji ... In še kaj bi se našlo.

Ga je strah? »Vse je v glavi, preprosto se prilagodim razmeram.« Kalifornije, štarta v olimpijskem Squaw Valleyju in cilja v Auburnu, se ne boji. Če vas zanima, kaj se tam gori-doli dogaja, berite Karnazes. Akoravno je pravljica, vsaka pravljica ima zrno, morda kar za pest resnice.

Si je pa trpljenje mogoče privoščiti tudi za manj denarja in logistike, čez kakšno leto se bo Ljubljancan lotil 166 gorskih kilometrov okoli Mont Blanca. Doma pa švic lahko spuščate na sto in en način, od gorskega maratona štirih občin (Petrovo Brdo), neuradno se lahko preizkusite tudi na njegovem trikratniku, pa šest ali 12 ur Kališča ali le enkrat na Grintovec, mero lahko vzamete državnim prelazom, Šmarno goro naskočite v 15 minutah ali pa pol dneva blodite po njenih potkah in potičkah ...

Lahko bi se izrazil, za vsakogar nekaj, a pri gorskih ultramaratonih je več dostopno le peščici. Mnoštvo pa, če le namignem, manj zahtevno ali, ja, ligaško jemanje mere hribom in dolem.

izbira Blaž Kovšca

Usodovito

Marsikdo bi se že zdavnaj vdal v usodo. Še več jih jadikuje nad njo. Največ jih jo zgolj brezbrizno opazuje. Redki vedo, da se jo da upravljati. Le peščica pa jih to tudi počne. Prav vsi pa smo njeni spremljevalci ... Mila ali kruta, mirna ali divja, vesela ali žalostna – vprašanje je le, na kateri strani nje smo. Tudi v usodno čudovitem svetu IT.

Naglusno

Celi močvari vtično-naglavnih pripomočkov za oblikovanje elektronskih signalov v valovanje zraka pred bobničem in naprej v jedrih naših betic – govorimo o slušalkah –, so se končno pridružile take, ki si bodo prislužile kakšno klobuto. Dobronamerno, saj bo mimogrede kakšen samaritan hotel z ušesa nič hudega slutečega poslušalca odgnati nagraven mrčes, še preden mu poje, kar je po ultradecibelnem mrcvarjenju ostalo od njegovih bobničev. Tako ali tako bo bolelo. Usoda pač **izdeluje** Ear buds **prodaja** ameriške veleblagovnice **cena** 6 evrov

Enakopravilništvo

Vsi različni, vsi enakopravni? Jah, seveda! Dokler se bodo nekateri kopali v denarju, drugi pa bodo kopali jarke, je misel o enakopravnosti vdana v vedno isto usodo. Ampak

pri MPD so jo pretentali in poskrbeli za enakopravnost na povsem drug način. Z večopravilnim malčkom so ustvarili popolno orodje za vsa opravila in predvsem za vsakogar. Tudi zanje. Za ženske. Eden od največjih simbolov mačizma, vrtnik, je namreč prvič povsem enak dobavljiv tudi v rožnati barvi. Če ne moreš premagati usode, si ustvari svojo.

izdeluje MPD **prodaja** britanske orodjarne **cena** 20 evrov

Zateza

Pravili so nam: »Bodimo eno!«, »Povežimo se!«, »Sodelujmo, komunicirajmo, izmenjujmo, rastimo skupaj!« In potem smo dobili pandemije, gospodarske krize, fejsbuk in edino, kar raste, so dobički najbogatejših. Svoj delež bo zdaj pridodal tudi itwin – usb-vtičnik, ki

izjemno preprosto omogoča povezovanje računalnikov, medsebojni prenos podatkov in oddaljeni dostop do pecejev. Tako smo sicer vedno na zvezi, a od nas je odvisno, ali bo ta postala zateza okoli naših vratov. Usoda pač ne izbira. **izdeluje** Itwin **prodaja** iz Singapurja v svet **cena** 85 evrov

kolesa Janez Kovačič

Helikopter s trikrako zvezdo

Morda se zdi, da je ugled Mercedes-Benz, hiše iz nemškega Stuttgarta, v zadnjih letih malo obledel ali razvodenel. Resnica je, k sreči, precej drugačna. Koncern AG Daimler, ki ima na skrbi Mercedes-Benz pod vodstvom brkatega Dietra Zetscheja, je krizne čase prebrodil razmeroma ugodno, čeprav ga vsaj pri avtomobilih tesno zasledujeta prav tako nemška BMW in Audi – če ostanemo le pri teh dveh. Mercedes-Benz pa hkrati dokazuje svojo raznolikost, kajti pred nedavnim se je v zraku pojavil tudi helikopter s trikrako zvezdo. V resnici je nastal ob pomoči Eurocopterja, Mercedesovi oblikovalci, doma v italijanskem Comu, pa so uredili notranjost. Ta v helikopterju EC 145 Mercedes Benz Style posnema okolje, značilno za mercedese S in E: usnje, les in še marsikaj drugega. Prostora je za osem ali zgolj štiri potnike, ki pa, tako si mislim, ne bodo ljudje z družbenega roba ...

kaj ne le avti, tudi helikopterji komu onim, ki imajo za položnice še komu ki si lahko privoščijo